

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 25-013

De beklaagde is op 19 maart 2025 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 96480 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 14 maart 2025
Wedstrijd: De Ham H5- Mokum (SG) H5, gespeeld op 1 maart 2025
Overweging: bedreigen van de scheidsrechter
Sanctie: met ingang van de uitspraak niet deelnemen aan wedstrijden gedurende de periode waarin het team waarvoor de beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 8 (acht) bindende competitiewedstrijden moet spelen.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 31 maart 2025. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. J. Anema, lid en mr. D. Schwartz, secretaris. De heer mr. R. Brouwer was ter zitting aanwezig als ondersteunend secretaris van de Commissie van Beroep.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder de stukken die in de procedure bij de Tuchtcommissie zijn overgelegd. Ter zitting op 31 maart 2025 zijn verschenen de beklaagde, vergezeld door zijn teamgenoot en de aanklager van de KNZB. Tevens zijn verschenen de scheidsrechters H. en B.
3. In het tuchtformulier maakt scheidsrechter H. - kort samengevat - melding van het volgende. De scheidsrechter schrijft dat de beklaagde direct na de wedstrijd op haar toestapte. De beklaagde is een grote man en hij is wel twee koppen groter dan zij is, aldus de scheidsrechter. De beklaagde wees met zijn vinger naar haar en hij zei tegen haar dat zij geen wedstrijden van zijn team meer mocht fluiten. De beklaagde was kwaad en zei ook dat als zij zijn team alsnog zou fluiten, het wel erg lastig voor haar zou worden. Door het voorval voelde zij zich klein en angstig. Twee spelers van het team van De Ham H5 sprongen er tussen en ook haar collega scheidsrechter B. kwam voor haar op. Naar aanleiding van dit gebeuren heeft zij de competitieleider en het calamiteitennummer gebeld. Tot zover de mededelingen van de scheidsrechter in het tuchtrapport. In de toelichting op het tuchtrapport ter zitting vertelt zij dat de beklaagde aan het einde van het gesprek een boos wegwerpgebaar naar haar maakte en riep: "ik ben helemaal klaar met jou". De fysieke aanwezigheid, de luide stem en de dwingende woordkeuze van de beklaagde maakte dat zij daarvan een dreiging vond uitgaan.
4. Scheidsrechter B. heeft aan de Tuchtcommissie een uitgebreide schriftelijke verklaring toegezonden. Hij schrijft daarin onder meer: *"Ik stond enkele meters verderop bij de jurytafel en het geschreeuw van [de beklaagde] kwam op mij over als bedreigend en intimiderend naar mijn collega. In de bewoordingen van [de beklaagde] zaten weliswaar geen verwijzingen naar geweld gebruiken o.i.d., maar zeker de laatste zin "ik ben helemaal klaar met jou" in combinatie met het postuur van [de beklaagde] en het schreeuwen maakt het voor mij dat er een situatie is ontstaan waar mijn collega wel degelijk is bedreigd/geïntimideerd door [de beklaagde].* Scheidsrechter B. bevestigt ter zitting dat hij -kort samengevat- in eerste instantie op afstand van zijn collega H. stond en bezig was met het wedstrijdformulier. Op enig moment kreeg hij in de gaten dat zijn collega belaagd werd. Hij kon - op de laatste zin van de beklaagde na - niet letterlijk verstaan wat er gezegd werd, maar de toon en de lichaamshouding van de beklaagde waren zodanig dat hij naar zijn collega toeliep om haar in bescherming te nemen. Scheidsrechter B. kan zich voorstellen dat zijn collega zich bedreigd voelde.
5. De aanklager is van mening dat uit de rapportage van de scheidsrechter, de verklaring van scheidsrechter H. ter zitting en de bevestiging daarvan van scheidsrechter B., duidelijk blijkt dat er sprake was van een voor de scheidsrechter bedreigende situatie. De handelwijze van de beklaagde is te beschouwen als een ernstige overtreding en de aanklager pleit voor het handhaven van de sanctie die door de Tuchtcommissie is opgelegd.

6. De beklaagde heeft op 4 maart 2025 een verweerschrift ingediend bij de Tuchtcommissie en hij heeft dit verweerschrift op 12 maart 2025 aangevuld. Hij schrijft in zijn verweer van 4 maart 2025 onder meer; *“Ik zal niet ontkennen dat ik gefrustreerd was na de wedstrijd”*. Hij is van mening dat scheidsrechter H. jegens zijn team onnodig vooringenomen is. Hij verwijt haar dat zij zijn team in haar beslissingen benadeelt. Omtrent het voorval na de wedstrijd verklaart hij onder meer: *“Ik richtte mij tot scheidsrechter H. (op een gepaste afstand) en zei; “doe ons allemaal een plezier en fluit ons niet meer. Als je ziet dat je bij ons bent ingeroosterd, haal jezelf er dan alstublieft uit. Dit deed jij namelijk vorige keer ook al”. Ik liep weg en riep tijdens het weglopen “Ik ben helemaal klaar met jou” (met een neerwaarts wegwijs gebaar)”*. De discussie met de scheidsrechter was hoog opgelopen, en een van de juryleden achter de jurytafel adviseerde hem om gewoon weg te gaan. Verder schrijft hij: *“En ik ga niet ontkennen dat dit waarschijnlijk oneerbiedig naar de scheidsrechter was. De enige reden waarom ik überhaupt dit tegen de scheidsrechter zei was omdat het scheidsrechter H. was en ik haar ken en omdat de wedstrijd altijd zo verloopt als zij bij ons aan de kant staat. En ik mag dan inderdaad lang zijn en haar flink mijn waarheid hebben verteld, maar ik ben zeer verbaasd over hoe zij mij in haar rapport heeft afgeschilderd als een of andere hooligan. De door mij uitgesproken woorden in haar verslag en dat van mij komen niet eens in de buurt van elkaar. Ik heb haar naar eer en geweten niet bedreigd. En het spijt mij als dat wel echt zo bij haar is overgekomen. Al blijf ik het dan wel merkwaardig vinden hoe onze teksten zo kunnen verschillen”*. In zijn aanvullend verweerschrift van 12 maart 2025 schrijft hij dat hij- anders dan scheidsrechter B. verklaart- niet heeft staan schreeuwen: *“Het enige gedeelte waar ik mijn stem heb verheven is “Ik ben helemaal klaar met jou” terwijl ik al was weggelopen en nog op enkele meters van mevrouw H. afstand. Dat is in mijn ogen nog steeds niet iemand bedreigen”*. Tevens schrijft de beklaagde onder meer: *“Ik blijf bij mijn standpunt dat ik haar niet heb bedreigd. Dat zij het dreigend heeft ervaren dat is mogelijk, maar dit is niet de intentie geweest”*. Ter zitting heeft de beklaagde uiteengezet dat zijn houding niet als bedreigend beschouwd kon worden en dat hij zich niet uitgelaten heeft op de wijze zoals door scheidsrechter H. wordt beschreven. Hij geeft aan dat hij beter geen commentaar had kunnen leveren, maar dat hij grote moeite heeft met het weggezet worden als een ‘bedreiger’ van de scheidsrechter.
7. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. De norm die de Commissie van Beroep hanteert is de volgende. Degenen die bij een wedstrijd een rol vervullen (waaronder spelers en de coaches van de bij de wedstrijd betrokken teams) dienen al hetgeen te doen wat redelijkerwijs van hen verlangd kan worden om eraan bij te dragen dat de betrokken scheidsrechter zijn of haar taak op een evenwichtige wijze kan vervullen. Ook dienen alle betrokkenen bij een waterpolowedstrijd zich respectvol jegens de scheidsrechter op te stellen en diens aanwijzingen op te volgen. Betrokkenen dienen alle gedragingen, waaronder verbale uitingen dan wel handelingen, te vermijden waardoor de scheidsrechter in zijn of haar functioneren zou kunnen worden belemmerd.
8. Voor de Commissie van Beroep is komen vast te staan dat de beklaagde de hiervoor genoemde norm overschreden heeft. Het is de Commissie van Beroep uit hetgeen over en weer in het kader van de zitting verklaard is, niet, althans onvoldoende, gebleken dat de beklaagde de scheidsrechter met fysiek geweld heeft bedreigd dan wel op enigerlei wijze inbreuk maakte, of wilde maken, op haar lichamelijke integriteit. De beklaagde verklaart dat hij ook op andere wijze niet heeft willen bedreigen. Daarover kan het volgende worden opgemerkt. De beklaagde zou weliswaar mogelijk niet de intentie kunnen hebben gehad om de scheidsrechter te bedreigen, maar beklaagde heeft zich in de visie van de Commissie van Beroep onvoldoende rekenschap gegeven van de omstandigheid dat hij door zijn handelwijze als bedreigend op de scheidsrechter kon overkomen. De beklaagde is in zijn ongevraagde commentaar op de wijze waarop de scheidsrechter de wedstrijd heeft geleid tekortgeschoten in de van hem te verwachten positieve houding jegens de scheidsrechter. Zijn bewoordingen kunnen als onheus en als onvoldoende respectvol beschouwd worden. Beklaagde zal in de toekomst zijn houding jegens scheidsrechters moeten aanpassen indien hij een nadere tuchtrechtelijke sanctie wil vermijden.
9. De beklaagde heeft een verklaring van een teamgenoot overgelegd. Ten aanzien van de beoordeling van overtredingen of van omstandigheden die samenhangen met waterpolowedstrijden, is de waarneming van de scheidsrechter voor de Commissie van Beroep van zwaarwegend belang. In aanvulling op de waarneming van de scheidsrechter kent de Commissie van Beroep ook waarde toe aan verklaringen van anderen die in het kader van de wedstrijd een functie vervullen, zoals van bijvoorbeeld de tweede scheidsrechter, een niet tot de betreffende vereniging behorende scheidsrechter van een opvolgende wedstrijd of van een scheidsrechter die de betreffende scheidsrechter(s) beoordeelt. In uitzonderlijke gevallen is het ook denkbaar dat de Commissie van Beroep waarde toekent aan verklaringen van anderen, waaronder teamgenoten of toeschouwers, maar dergelijke verklaringen kunnen in beginsel slechts dienen

om verklaringen van de scheidsrechters of van andere officials te ondersteunen. De inhoud van de door beklaagde in deze zaak overgelegde getuigenverklaring van zijn teamgenoot is onvoldoende om ten deze tot een ander oordeel te komen dan hierboven beschreven. Dat geldt ook voor de inhoud van het cryptische bericht van de twee juryleden.

10. Bij het vaststellen van de onderhavige straf heeft de Commissie van Beroep rekening gehouden met de omstandigheid dat de beklaagde zelf inziet dat hij zich van commentaar had moeten onthouden en dat hij de scheidsrechter beter niet, en zeker niet op deze wijze, had kunnen aanspreken. Dat neemt niet weg dat de Commissie van Beroep het met de aanklager eens is dat er sprake is van een ernstige overtreding. Om te bevorderen dat de beklaagde zijn houding jegens de arbitrage in de toekomst ten positieve zal aanpassen, wordt aan hem een deel van de door de aanklager gevorderde straf voorwaardelijk opgelegd.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 14 maart 2025.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt beklaagde met ingang van 14 maart 2025 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 5 (vijf) bindende competitiewedstrijden moet spelen.
- c) De Commissie van Beroep ontzegt beklaagde voorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 3 (drie) bindende competitiewedstrijden moet spelen, met een proeftijd van een jaar met ingang van de datum van deze uitspraak.
- d) De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde tot een bijdrage van € 86,45 in de kosten van het geding, onder aftrek van de vergoeding van kosten die in de procedure door de Tuchtcommissie zijn opgelegd, waarvoor de vereniging van beklaagde een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 14 april 2025

mr. J.R. Berculo, voorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. D. Schwartz, secretaris